

1. ÚVOD

čínština 汉语 [漢語] *Hànyǔ* - jazyk sino-tibetské jazykové rodiny

Společný jazyk čínského národa, jehož fonetickým standardem je pekingská výslovnost, základním dialektem severní dialektická skupina a mluvnickým standardem jsou vzorová díla napsaná současným stylem jazyka báihuà.

- úřední jazyk:

- 普通话[話] *Pǔtōnghuà* území ČLR
- 国语[國語] *Guóyǔ*, území Čínské republiky
- 华语[華語] *Huáyǔ* Singapur ad.

periodizace dějin čínského jazyka

podle prof. WÁNG, Li: *Hànyǔ Shǐgǎo* [Nástin dějin čínského jazyka]

王力《汉语[漢語]史稿》

上古汉语[漢語]	Shàngǔ Hànyǔ	Old Chinese, stará čínština
中古汉语[漢語]	Zhōngǔ Hànyǔ	Middle Chinese, střední čínština
近代汉语[漢語]	Jìndài Hànyǔ	Proto Mandarin, nová čínština
现代[現代]汉语[漢語]	Xiàndài Hànyǔ	Modern Chinese, moderní čínština

- psaný jazyk:
- 中文 *Zhōngwén*
 - 文言文 *wényánwén*
 - 白話文 *báihuàwén*

typologie čínského jazyka

syntaktická: na základě slovosledu typické deklarativní věty s transitivním slovesem

S-V-O podmět – přísudek – předmět

morfologická: na základě metody vyjadřování gramatických kategorií

izolační (analytický) - k vyjádření gramatických vztahů se užívá zejm. slovosledu a funkčních slov
- nejasné hranice slov a vět
- obtížná klasifikace slovních druhů

Slova se v čínštině neskloňují ani nečasují. Lze je rozdělit do skupin podle funkce ve větě. Vlastnosti slov nazýváme jako gramatická funkční charakteristika. Pro gramatické funkční charakteristiky používáme názvy obdobné názvům slovních druhů.